

КОНВЕНЦИЯ за опазване на мигриращите видове диви животни

Ратифицирана със закон, приет от 38-о Народно събрание на 23.07.1999 г. - ДВ, бр. 69 от 3.08.1999 г. Издадена от Министерството на околната среда и водите, обн. ДВ, бр. 16 от 25.02.2000 г., в сила от 1.11.1999 г.

Договарящите страни,

признавайки, че дивите животни в безбройните им форми са незаменима част от природната система на Земята, която трябва да бъде опазвана за доброто на човечеството; осъзнавайки, че всяко човешко поколение владее земните ресурси за бъдещите поколения и има задължението да осигури опазването на това наследство, и когато се използва, да се използва разумно;

оценявайки все по-нарастващата стойност на дивите животни от природна, екологична, генетична, научна, естетическа, възстановителна, културна, образователна, социална и икономическа гледна точка;

загрижени особено за онези видове диви животни, които мигрират през или извън националните граници на юрисдикция;

признавайки, че държавите са и трябва да бъдат защитниците на мигриращите видове диви животни, които живеят във или преминават през техните граници на национална юрисдикция;

убедени, че опазването и ефективното управление на мигриращите видове диви животни изискват съгласуваните действия на всички държави, в чиито граници на национална юрисдикция такива видове прекарват част от жизнения си цикъл;

припомняйки си Препоръка 32 от Плана за действие, приет от Конференцията на Обединените нации за околната среда на човека (Стокхолм, 1972), и отбелязвайки със задоволство двадесет и седмата сесия на Общото събрание на Обединените нации, се споразумяха, както следва:

Член I

Тълкуване

1. За целите на тази конвенция:

a) "мигриращ вид" означава цялата популация или всяка географски отделена част от популацията на даден вид или по-низш таксон диви животни, значителна част от чиито индивиди периодично и предсказуемо пресичат една или повече национални граници на юрисдикция;

b) "природозащитен статус на мигриращ вид" означава сумата от въздействията върху даден мигриращ вид, които могат да засегнат неговото разпространение и численост в дългосрочен план;

c) "природозащитният статус" се смята за благоприятен, когато:

(1) данните за динамиката на популацията сочат, че мигриращият вид се поддържа в течение на дълъг период от време като жизнеспособен компонент на своята екосистема;

(2) ареалът на мигриращия вид понастоящем не намалява и не показва тенденция към намаляване в дългосрочен план;

(3) съществуват и в предвидимото бъдеще ще съществуват достатъчно местообитания за поддържане на популацията на мигриращия вид в дългосрочен план; и

(4) разпространението и числеността на мигриращия вид се доближават до историческия обхват и нива до степен, в която съществуват потенциално подходящи екосистеми, и до степен, съвместима с разумното управление на дивите животни;

d) "природозащитният статус" се смята за неблагоприятен, ако не е налице някое от условията в буква "с" на тази алинея;

e) "застрашен" по отношение на конкретен мигриращ вид означава, че той е застрашен от изчезване в целия си ареал или в значителна част от него;

f) "ареал" означава всички земни или водни площи, които даден мигриращ вид обитава, в които престоява временно или които прекосява или прелита по време на нормалния си миграционен път;

g) "местообитание" означава всяка област от ареала на мигриращия вид, в която има подходящи условия за живот за този вид;

h) "държава в региона" по отношение на конкретен мигриращ вид означава всяка държава (и при необходимост всяка друга страна, отговаряща на условията в буква "к" на тази алинея), която упражнява юрисдикция над част от ареала му, или държава, чиито плавателни

съдове са ангажирани с улавянето на този мигриращ вид извън границите на националната юрисдикция;

i) "улов" означава улавяне, ловуване, риболов, хващане, безпокоене, умишлено убиване или опит за предприемане на подобни действия;

j) "споразумение" означава международно споразумение, свързано с опазването на един или повече мигриращи видове, както е предвидено в чл. IV и V на тази конвенция; и

k) "страна" означава държава или регионална организация за икономическа интеграция, съставена от суверенни държави, която е компетентна да води преговори, да сключва и прилага международни споразумения по въпросите, обхванати от тази конвенция и за които конвенцията е в сила.

2. По въпроси от своята компетентност регионалните организации за икономическа интеграция, които са страни по тази конвенция, от свое име упражняват правата и изпълняват задълженията, които конвенцията възлага на техните държави членки. В такива случаи държавите - членки на тези организации, не са упълномощени да упражняват тези права индивидуално.

3. В случаите, когато тази конвенция предвижда взимане на решение с 2/3 мнозинство или с консенсус на присъстващите и гласуващи страни, това означава присъстващите страни, гласуващи "за" или "против". При изчисляване на мнозинството въздържалите се от гласуване не се смятат сред присъстващите и гласуващи страни.

Член II

Основни принципи

1. Страните признават значението на опазването на мигриращите видове и на съгласието на държавите в региона да предприемат действия с тази цел, когато това е възможно и подходящо, като отделят специално внимание на мигриращите видове, чийто природозащитен статус е неблагоприятен, и като самостоятелно или в сътрудничество вземат подходящите и необходими мерки за опазването на такива видове и техните местообитания.

2. Страните признават необходимостта от предприемане на действия, за да се избегне превръщането на мигриращите видове в застрашени.

3. Страните по-конкретно:

a) трябва да насърчават, да си сътрудничат и да подкрепят изследванията, свързани с мигриращите видове;

b) полагат усилия за осигуряване на незабавна защита на мигриращите видове, включени в приложение I; и

c) се стремят да сключват споразумения за опазване и управление на мигриращите видове, включени в приложение II.

Член III

Застрашени мигриращи видове:

приложение I

1. В приложение I са изброени застрашените мигриращи видове.

2. Определен мигриращ вид може да бъде включен в приложение I, при условие че съществуват убедителни доказателства, включително най-добрите налични научни данни, които свидетелстват, че видът е застрашен.

3. Даден мигриращ вид може да бъде отстранен от приложение I, когато Конференцията на страните установи, че:

a) убедителни доказателства, включително най-добрите налични научни данни свидетелстват, че видът вече не е застрашен; и

b) няма вероятност видът отново да се превърне в застрашен поради липсата на защита в резултат на изключването му от приложение I.

4. Страните, които са държави в региона за даден мигриращ вид, включен в приложение I, полагат усилия:

a) да опазват и, където е възможно и подходящо, да възстановяват онези местообитания на вида, които са от значение за отстраняване на опасността от изчезване на този вид;

b) да предотвратяват, отстраняват, компенсират или свеждат до минимум, според случая, неблагоприятните ефекти от дейности или обстоятелства, които сериозно затрудняват или спират миграцията на видовете; и

c) доколкото е възможно и подходящо, да предотвратяват, намаляват или контролират факторите, които застрашават или които има вероятност да застрашат вида, включително стриктно да контролират въвеждането на екзотични видове, и да контролират или елиминират вече въведени екзотични видове.

5. Страните, които са държави в региона за даден мигриращ вид, включен в приложение I, забраняват улова на животни, принадлежащи към този вид. Изключения при тази забрана могат да се правят само ако:

- a) уловът е за научни цели;
- b) уловът е с цел нарастване на размножаването или възможността за оцеляване на засегнатия вид;
- c) уловът е за нуждите на хора, ползващи съответния вид за традиционно препитание;

или

d) когато извънредни обстоятелства налагат това; при условие че подобни изключения са точно определени по съдържание и ограничени в пространството и времето. Такъв улов не трябва да наврежда на дадения вид.

6. Конференцията на страните може да препоръча на страните, които са държави в региона за мигриращ вид, включен в приложение I, да предприемат по-нататъшни мерки, които смятат за подходящи за подпомагане на този вид.

7. Страните в най-кратък срок информират секретариата за всички изключения, направени по силата на ал. 5 на този член.

Член IV

Мигриращи видове, които трябва да бъдат предмет на споразумения:

приложение II

1. В приложение II са изброени мигриращите видове с неблагоприятен природозащитен статус, за чието опазване и управление е необходимо да се сключат международни споразумения, както и такива с природозащитен статус, които би се подобрил съществено в резултат на международно сътрудничество, постигнато чрез международни споразумения.

2. Ако обстоятелствата налагат, даден мигриращ вид може да бъде включен както в приложение I, така и в приложение II.

3. Страните, които са държави в региона за мигриращи видове, включени в приложение II, се стремят да сключват споразумения, когато те биха подпомогнали видовете, като отдават приоритет на видовете с неблагоприятен природозащитен статус.

4. Страните се насърчават да предприемат действия с цел сключване на споразумения за всяка популация или географски отделена част от популацията на всеки вид или по-нисш таксон диви животни, чиито индивиди периодично прекосяват една или повече граници на национална юрисдикция.

5. Секретариатът получава копие от всяко споразумение, сключено по силата на разпоредбите на този член.

Член V

Основни насоки за сключване на споразуменията

1. Целта на всяко споразумение е възстановяването на благоприятния природозащитен статус на съответния мигриращ вид или поддържането на такъв статус. Всяко споразумение трябва да се занимава с онези аспекти на опазването и управлението на съответния мигриращ вид, които служат за постигането на тази цел.

2. Всяко споразумение трябва да обхваща целия ареал на мигриращия вид и да бъде открито за присъединяване на държавите в региона за този вид, независимо дали са страни по тази конвенция.

3. Когато е възможно, дадено споразумение трябва да третира повече от един мигриращ вид.

4. Всяко споразумение трябва да:

- a) определя мигриращите видове, обхванати от споразумението;
- b) описва ареала и миграционния път на мигриращите видове;
- c) предвижда всяка страна да посочи националната си институция, ангажирана с изпълнението на споразумението;

d) създава, ако е необходимо, подходящи механизми за подпомагане осъществяването на целите на споразумението за проследяване на ефективността му и за подготовка на отчети за Конференцията на страните;

e) предвижда процедури по уреждане на споровете между страните по споразумението;

и

f) забранява като минимум, по отношение на даден мигриращ вид от разред Китоподобни, всеки улов, който не е позволен за този мигриращ вид по силата на всяко друго многостранно споразумение, и да предвижда присъединяването към споразумението на държави, които не са държави в региона за този мигриращ вид.

5. Когато е подходящо и необходимо, всяко споразумение трябва да осигурява, но не да се ограничава със:

a) периодичен преглед на природозащитния статус на съответния мигриращ вид и идентификация на факторите, които могат да бъдат вредни за този статус;

b) съгласувани планове за опазване и управление;

c) изследвания на екологията и популационната динамика на мигриращия вид, като специално внимание се отделя на миграцията;

d) обмен на информация за дадения мигриращ вид, като специално внимание се отделя на обмена на резултатите от изследванията и от съответната статистика;

e) опазване и когато се изисква и е необходимо, възстановяване на местообитанията, важни за поддържане на благоприятен природозащитен статус, и защитата на тези местообитания от нарушения, включително стриктен контрол на въвеждането или контрол на вече въведените екзотични видове, вредни за съответния мигриращ вид;

f) поддържане на мрежа от подходящи местообитания, удачно разположени спрямо миграционните пътища;

g) когато е желателно, осигуряване на нови местообитания, благоприятни за мигриращия вид, или въвеждане на мигриращия вид в благоприятни местообитания;

h) премахване до максимална възможна степен или компенсиране на влиянието на дейностите и обстоятелствата, които нарушават или спират миграцията;

i) предотвратяване, намаляване или контрол на изпускането в хабитата на даден мигриращ вид на вещества, вредни за него;

j) мерки за контрол и управление на улова на съответния мигриращ вид, основани върху строги екологични принципи;

k) процедури за координиране на действията за предотвратяване на незаконния улов;

l) обмен на информация за съществените заплахи за даден мигриращ вид;

m) спешни процедури, чрез които дейностите по опазването би трябвало съществено и бързо да се засилят, когато природозащитният статус на мигриращия вид е сериозно засегнат; и

n) осведомяване на обществеността за съдържанието и целите на споразумението.

Член VI

Държави в региона

1. Секретариатът поддържа актуализиран списък на държавите в региона за мигриращите видове, вписани в приложения I и II, използвайки информацията, която получава от страните.

2. Страните информират секретариата за това, за кои от мигриращите видове, включени в приложения I и II, те се смятат за държави в региона, включително като предоставят информация за плавателните съдове под техен флаг, занимаващи се с улов на съответните мигриращи видове извън границите на националната им юрисдикция, и когато е възможно, уведомяват за бъдещите си планове относно такива улови.

3. Страните, които са държави в региона за мигриращите видове, включени в приложение I или приложение II, трябва да информират Конференцията на страните чрез секретариата не по-късно от шест месеца преди всяка редовна среща на конференцията за мерките, които те предприемат за изпълнение на разпоредбите на тази конвенция по отношение на тези видове.

Член VII

Конференция на страните

1. Конференцията на страните е органът, вземащ решения по тази конвенция.

2. Секретариатът свиква среща на Конференцията на страните не по-късно от две години след влизане в сила на тази конвенция.

3. След това секретариатът свиква редовни заседания на Конференцията на страните на интервали от не повече от три години, освен ако конференцията реши друго, и извънредни заседания по всяко време по писмена заявка най-малко на една трета от страните.

4. Конференцията на страните изготвя и контролира финансовите правила на тази конвенция. Конференцията на страните на всяка от редовните си срещи приема бюджета за следващия финансов период. Всяка страна внася в бюджета вноска в размер, приет от конференцията. Финансовите правила, включително разпоредбите относно бюджета и скалата на вноските, както и техните изменения, се приемат с единодушен вот на присъстващите и гласуващи страни.

5. На всяка от срещите си Конференцията на страните прави преглед на изпълнението на тази конвенция и по-конкретно може:

- a) да направи преглед и да оцени природозащитния статус на мигриращите видове;
- b) да направи преглед на постиженията в опазването на мигриращите видове, особено на изброените в приложения I и II;
- c) да предвиди разпоредбите и да предостави насоки, необходими на научния съвет и секретариата, за да изпълняват задълженията си;
- d) да получава и разглежда всички отчети, представени от научния съвет, секретариата, всяка страна или всеки постоянен орган, създаден съгласно споразумение;
- e) да дава препоръки на страните за подобряване на природозащитния статус на мигриращите видове и да прави преглед на постиженията, направени по силата на сключените споразумения;
- f) в случаите, когато споразумение не е било сключено, дава препоръки за свикване на заседания на страните, които са държави в региона за даден мигриращ вид или група мигриращи видове, с цел обсъждане на мерките за подобряване на природозащитния статус на тези видове;
- g) дава препоръки на страните за подобряване на ефективността на тази конвенция; и
- h) взема решения за всички допълнителни мерки, които трябва да се вземат за постигане на целите на тази конвенция.

6. Всяка среща на Конференцията на страните определя датата и мястото на следващата среща.

7. Всяка среща на Конференцията на страните определя и приема процедурните правила за тази среща. Решенията на срещата на Конференцията на страните се взимат с две трети мнозинство от присъстващите и гласуващи страни, освен ако конвенцията не постановява друго.

8. Обединените нации, техните специализирани агенции, Международната агенция за атомна енергия, както и всяка държава, която не е страна по тази конвенция, и за всяко споразумение органът, посочен от страните по споразумението, могат да бъдат представяни от наблюдатели на заседанията на Конференцията на страните.

9. Всяка агенция или орган от изложените по-долу категории, технически квалифициран в областта на защитата, опазването и управлението на мигриращите видове, който е информирал секретариата за своето желание да бъде представен на заседанията на Конференцията на страните от наблюдатели, се допуска, освен ако най-малко една трета от присъстващите страни възразяват:

- a) международни правителствени или неправителствени агенции или органи, национални правителствени агенции и органи; и
- b) националните неправителствени агенции или органи, одобрени за целта от държавата, в която се намират.

Веднъж приети, тези наблюдатели имат право да участват в срещата, но не да гласуват.

Член VIII

Научен съвет

1. На своята първа среща Конференцията на страните избира научен съвет, който дава консултации по научните проблеми.

2. Всяка страна може да назначи квалифициран експерт като член на научния съвет. Освен това научният съвет включва като членове и квалифицирани експерти, избрани и назначени от Конференцията на страните; броят на тези експерти, критериите за техния избор и срокът на мандата им се определят от Конференцията на страните.

3. Научният съвет се събира по молба на секретариата, както се изисква от Конференцията на страните.

4. Научният съвет създава свои собствени процедурни правила, които се одобряват от Конференцията на страните.

5. Конференцията на страните определя функциите на научния съвет, които могат да включват:

- a) осигуряване на научни консултации на Конференцията на страните, на секретариата и при одобрение от Конференцията на страните на всеки орган, създаден по силата на тази конвенция или на споразумение, или на която и да е страна;

- b) препоръчване на изследвания и координиране на изследванията на мигриращи видове, оценяване на резултатите от тези изследвания с цел да се изясни природозащитният статус на мигриращите видове и да се докладва пред Конференцията на страните за статуса и мерките за неговото подобряване;

с) отправяне на препоръки към Конференцията на страните за включване на мигриращи видове в приложения I или II с посочване на ареала на тези мигриращи видове;

д) отправяне на препоръки към Конференцията на страните за включването на специфични мерки за опазване и управление в споразуменията за мигриращите видове; и

е) препоръчване на Конференцията на страните на решения на проблеми, свързани с научните аспекти от изпълнението на тази конвенция, по-конкретно относно местообитанията на мигриращите видове.

Член IX

Секретариат

1. За целите на тази конвенция се учредява секретариат.

2. След влизане в сила на тази конвенция секретариатът се подпомага от изпълнителния директор на Програмата на Обединените нации за околна среда. Той може да бъде подпомогнат в такава степен и по такъв начин, които той счете за подходящи, от съответни междуправителствени или неправителствени международни или национални агенции и органи, технически квалифицирани в защитата, опазването и управлението на дивите животни.

3. Ако Програмата на Обединените нации за околна среда не е в състояние да подпомага секретариата, Конференцията на страните взема алтернативни решения относно секретариата.

4. Функциите на секретариата са:

а) да организира и обслужва заседанията:

i) на Конференцията на страните, и

ii) на научния съвет;

б) да поддържа връзка и да насърчава връзките между страните, постоянните органи, създадени по силата на споразумения, и други международни агенции, които се занимават с мигриращите видове;

в) да получава от всеки подходящ източник отчети и друга информация, която благоприятства постигането на целите и изпълнението на тази конвенция, и да осигури подходящото разпространение на тази информация;

г) да привлича вниманието на Конференцията на страните върху всички въпроси, свързани с целите на тази конвенция;

д) да изготвя за Конференцията на страните отчети за работата на секретариата и за изпълнението на тази конвенция;

е) да поддържа и публикува списък от държавите в региона за всички мигриращи видове, включени в приложения I и II;

ж) да насърчава сключването на споразумения под ръководството на Конференцията на страните;

з) да поддържа и предоставя на страните списък на споразуменията и по искане на Конференцията на страните да предоставя всякаква информация за тези споразумения;

и) да поддържа и публикува списък на препоръките на Конференцията на страните съгласно букви "е", "г" и "ж" на ал. 5 от чл. VII, както и на решенията, произтичащи от буква "з" на същата алинея;

к) да осведомява широката общественост за тази конвенция и нейните цели; и

л) да изпълнява всяка друга функция, възложена му по силата на тази конвенция или от Конференцията на страните.

Член X

Изменения на конвенцията

1. Тази конвенция може да бъде изменена на всяка редовна или извънредна среща на Конференцията на страните.

2. Всяка страна може да прави предложения за промени в конвенцията.

3. Текстът на всяко предложено изменение и аргументите за него се предават в секретариата не по-късно от 150 дни преди срещата, на която ще бъде разгледано, а секретариатът ги разпраща съедновременно на всички страни. Всички коментари на страните по текста се предават в секретариата не по-късно от 60 дни преди началото на срещата. Веднага след изтичане на срока за предаване на коментарите секретариатът изпраща на страните всички коментари, получени до този момент.

4. Измененията се приемат с две трети мнозинство от присъстващите и гласуващи страни.

5. Прието изменение влиза в сила за всички страни, които са го приели, на първия ден от третия месец, считано от датата, на която две трети от страните са депозирали при

депозитаря документ за приемане. За всяка страна, която депозира документ за приемане след датата, на която две трети от страните са депозирали документ за приемане, изменението влиза в сила на първия ден от третия месец след датата, на която тази страна е депозирала своя документ за приемане.

Член XI

Изменения на приложенията

1. Приложения I и II могат да се изменят на всяка редовна или извънредна среща на Конференцията на страните.

2. Предложения за изменения може да прави всяка страна.

3. Текстът на всяко предложено изменение и аргументите за него, основани на най-добрите налични научни данни, се предават в секретариата не по-късно от 150 дни преди срещата, а секретариатът ги разпраща своевременно на всички страни. Всички коментари на страните по текста се предават в секретариата не по-късно от 60 дни преди началото на срещата. Веднага след изтичане на срока за предаване на коментарите секретариатът разпраща на страните всички коментари, получени до този ден.

4. Измененията се приемат с мнозинство от две трети от присъстващите и гласуващи страни.

5. Изменение на приложенията влиза в сила за всички страни деветдесет дни след срещата на Конференцията на страните, на която е било прието, с изключение на страните, които представят резерви съгласно ал. 6 от този член.

6. През периода от деветдесет дни, предвиден в ал. 5 на този член, всяка страна може чрез писмено известие до депозитаря да внесе резерви във връзка с изменението. Всички резерви по отношение на дадено изменение могат да бъдат оттеглени с писмено уведомяване на депозитаря, като в този случай за съответната страна изменението влиза в сила деветдесет дни след оттеглянето на резервите.

Член XII

Влияние върху международните конвенции и друго законодателство

1. Нищо в тази конвенция не препяства кодификацията и развитието на морското право от Конференцията на Обединените нации за морското право, свикана съгласно резолюция 2750 С (XXV) на Общото събрание на Обединените нации, нито настоящите или бъдещите претенции и правни възгледи на всяка държава относно морското право, както и естеството и обхвата на юрисдикцията на крайбрежната държава и на държавата на флага.

2. Разпоредбите на тази конвенция по никакъв начин не засягат правата или задълженията на която и да е страна, произтичащи от съществуващ договор, конвенция или споразумение.

3. Разпоредбите на тази конвенция по никакъв начин не засягат правата на страните да приемат по-строги вътрешни мерки, отнасящи се до опазването на мигриращите видове в приложения I и II, или да приемат вътрешни мерки, засягащи опазването на видове, които не са включени в приложения I и II.

Член XIII

Разрешаване на спорове

1. Всеки спор, който може да възникне между две или повече страни по отношение на тълкуването или прилагането на разпоредбите на тази конвенция, е предмет на преговори между страните, участващи в спора.

2. Ако спорът не може да се разреши в съответствие с ал. 1 на този член, страните могат по взаимно съгласие да представят спора на арбитраж, по-конкретно в Постоянния арбитражен съд в Хага, като страните, внесли спора, се задължават да изпълнят арбитражното решение.

Член XIV

Резерви

1. Разпоредбите на тази конвенция не подлежат на резерви от общ характер. В съответствие с условията на този член и член XI може да се внесат резерви по специфични въпроси.

2. Всяка държава или регионална организация за икономическа интеграция може при депозитиране на документа си за ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване да внесе резерви по конкретен въпрос във връзка с присъствието в приложения I или II, или и в двете приложения на всеки мигриращ вид и в такъв случай няма да бъде разглеждана като страна по отношение на предмета на резервите до 90 дни след датата, на която депозитарят е разпратил до страните известие за оттеглянето на съответните резерви.

Член XV

Подписване

Тази конвенция е открита за подписване в Бон за всички държави и регионални организации за икономическа интеграция до 22 юни 1980 г.

Член XVI

Ратифициране, приемане, одобрение

Тази конвенция е предмет на ратифициране, приемане или одобрение. Документите за ратифициране, приемане или одобрение се депозират при правителството на Федерална република Германия, което е депозитар.

Член XVII

Присъединяване

След 22 юни 1980 г. тази конвенция е открита за присъединяване от страна на всички не подписали я държави и всички регионални организации за икономическа интеграция. Документите за присъединяване се депозират при депозитаря.

Член XVIII

Влизане в сила

1. Тази конвенция влиза в сила на първия ден от третия месец след датата на депозиране при депозитаря на 15-ия документ за ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване.

2. За всяка държава или всяка регионална организация за икономическа интеграция, която ратифицира, приеме или одобри тази конвенция или се присъедини към нея след депозиране на 15-ия документ за ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване, тази конвенция влиза в сила на първия ден от третия месец след депозирането от страна на държавата или организацията на нейния документ за ратифициране, приемане, одобряване или присъединяване.

Член XIX

Излизане

Всяка страна може да се откаже от тази конвенция с писмено известие до депозитаря по всяко време. Излизането влиза в сила дванадесет месеца след като депозитарят получи известието.

Член XX

Депозитар

1. Оригиналът на тази конвенция на английски, френски, немски, руски и испански език, като всяка версия е автентична наравно с другите, се депозира при депозитаря. Депозитарят разпраща заверени копия на всяка от тези версии до всички държави и всички регионални организации за икономическа интеграция, които са подписали конвенцията или са депозирали документи за присъединяване към нея.

2. Депозитарят след консултации със заинтересуваните правителства изготвя официални версии на текста на конвенцията на арабски и китайски език.

3. Депозитарят информира всички подписали и присъединили се държави и всички подписали и присъединили се регионални организации за икономическа интеграция и секретариата за подписите, депозирането на документи за ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване, за влизането в сила на тази конвенция, за внесените изменения, резерви по специфични въпроси и известия за излизане.

4. След като конвенцията влезе в сила, заверено копие се предава от депозитаря на секретариата на Обединените нации за регистрация и публикация в съответствие с чл. 102 от Устава на Обединените нации.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени за тази цел, подписаха тази конвенция.

Изготвена в Бон на 23 юни 1979 г.

Приложение I

на Конвенцията от 23 юни 1979 г. за опазване на мигриращите

видове диви животни

Тълкуване

1. Мигриращите видове, включени в това приложение, са представени:

a) по името на вида или подвида; или

b) като всички мигриращи видове, включени в по-висок таксон или част от него.

2. Други отнасяния до таксони, по-високи от видове, са само за информационни цели или за целите на класификацията.

3. Съкращението (s.l.) е използвано, за да се посочи, че научното наименование е употребено в широкото си значение.

4. Символът (*), поставен срещу името на даден вид, показва, че видът или отделна негова популация, или по-висок таксон, включващ този вид, е включен в приложение II.

MAMMALIACHIROPTERA

Molossidae	Tadarida brasiliensis	PRIMATES
Pongidae	Gorilla gorilla beringei	CETACEA
Balaenopteridae	Balaenoptera musculus	
	Megaptera novaeangliae	
Balaenidae	Balaena mysticetus	
	Eubalaena glacialis(1)	
	Eubalaena australis(1)	CARNIVORA
Felidae	Panthera uncia	PINNIPEDIA
Phocidae	Monachus monachus *	PERISSODACTYLA
Equidae	Equus grevyi	ARTIODACTYLA
Camelidae	Vicugna vicugna *	

(с изключение на перуанските популации)(2)

Cervidae Cervus elaphus barbarus

#####(1) Преди включен като Eubalaena glacialis (s.l.). (2) Преди включен като Lama vicugna * (с изключение на перуанските популации).

Приложение II

на Конвенцията от 23 юни 1979 г. за опазване на мигриращи
видове диви животни

Тълкуване

1. Мигриращите видове, включени в това приложение, са представени:

a) по името на вида или подвида; или

b) като всички мигриращи видове, включени в по-висок таксон или част от него.

Освен ако не е посочено друго, когато става дума за таксон, по-висок от вид, се подразбира, че за всички мигриращи видове в рамките на този таксон може да има съществена полза от сключването на споразумения.

2. Съкращението "spp." след названието на семейство или род се използва за означаване на всички мигриращи видове в това семейство или род.

3. Други отнасяния до таксони, по-високи от видове, са само за информационни цели или за целите на класификацията.

4. Съкращението "(s.l.)" е използвано, за да се посочи, че научното наименование е употребено в широкото си значение.

5. Символът (*), поставен срещу името на даден вид или по-висок таксон, показва, че видът или отделна негова популация, или един или повече видове, включени в този по-висок таксон, са включени в приложение I.

MAMMALIACHIROPTERA

Rhinolophidae	R. spp. (само европейските популации)	
Vespertilionidae	V. spp. (само европейските популации)	
Molossidae	Tadarida teniotis	CETACEA
Platanistidae	Platanista gangetica	
Pontoporiidae	Pontoporia blainvillei	
Iniidae	Inia geoffrensis	
Monodontidae	Delphinapterus leucas	
	Monodon monoceros	
Phocoenidae	Phocoena phocoena (популациите от Северно и Балтийско море, западната част на Северния Атлантик и Черно море)	
	Neophocaena phocaenoides	
	Phocoenoides dalli	
Delphinidae	Sousa chinensis	
	Sousa teuszii	
	Sotalia fluviatilis	
	Lagenorhynchus albirostris (само	

популациите от Северно и
Балтийско море)
Lagenorhynchus acutus (само
популациите от Северно и
Балтийско море)
Lagenorhynchus australis